

Posudek na rigorózní práci Mgr. Davida Řemínka

“Kupní smlouva-srovnání kontinentální a americké úpravy“

(125 stran, připojen je seznam literatury a abstrakt v českém a v anglickém jazyce)

1. Autor Mgr. David Řemínek zvolil za předmět své rigorózní práce právní úpravu kupní smlouvy ve světle americké a kontinentální právní úpravy. V každém ze zkoumaných právních oblastí představuje kupní smlouva významný smluvní typ, jehož právní úprava (počínaje smluvním procesem směřujícím k jeho vzniku, změnou poměrů resp. podmínek) přináší v právní teorii i v praxi nemálo sporných otázek.

2. Vzhledem k tomu, že právní úprava kupní smlouvy je v americké úpravě soustředěna ve všeobecném obchodním zákoníku USA (UCC), zaměřil se autor nejprve na vymezení právní podstaty kupní smlouvy a na její základní rozdíly oproti právní úpravě kontinentální. V jejím rámci se pak věnuje otázkám úpravy kupní smlouvy v českém občanském zákoníku, ve Vídeňské úmluvě OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží (která v některých bodech ovlivnila platnou českou úpravu vzniku smlouvy). Potěšitelné je, že autor nevyjímá ze svého zkoumání ani návrh Společného referenčního rámce (DCFR), ani návrh nového občanského zákoníku, který je v současné době již legislativně projednáván.

3. Komplexnost a přehlednost výkladu umocňuje velmi přehledná systematika práce, která svědčí o promyšleném a dobře teoreticky odůvodněném přístupu autora.

Šíře autorova vědeckého zájmu zasluhuje uznání: nesoustřeďuje se jen na obecnou úpravu smluvního práva v USA, nýbrž rozepisuje se i o právních režimech kupních smluv v USA, zabývá se kolizními normami (s. 26 n.) a podrobně analyzuje průběh smluvního procesu jak v USA, tak i se zřetelem

k DCFR, tak i k Vídeňské úmluvě OSN. Odpovídající pozornost věnuje jak změně poměrů, změně smlouvy, výkladovým otázkám, jakož i ustanovení o omylu, kterýmžto výkladem práci uzavírá.

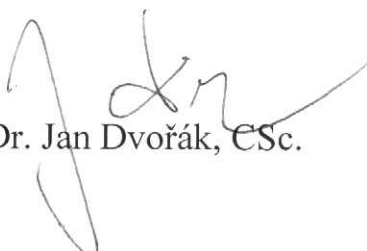
Obecně lze říci, že posuzovaná rigorózní práce vykazuje znaky poctivého vědeckého přístupu, jakož i důkladnou znalost americké i kontinentální právní úpravy, přičemž autor ve vhodných souvislostech čtenáře upozorňuje na odlišné systémové přístupy k jednotlivým aspektům kupní smlouvy.

4. Práce jako celek má výbornou úroveň. Obsah práce (včetně způsobu práce s literaturou) svědčí jednoznačně o teoretické připravenosti autora pro zkoumání zvolené problematiky, která je sice sama o sobě dílčí, má však řadu vzájemných vazeb v právu soukromém i veřejném. Rigorózní práce přesvědčivě vypovídá i o autorově schopnosti podat s nadhledem zasvěcený výklad odlišných právních úprav včetně možností jejich dalšího zdokonalování, vyhledávat v právu sporné otázky, samostatně o nich přemýšlet a vyvozovat odpovídající závěry.

5. Práce Mgr. Davida Řemínka splnila beze zbytku požadavky kladené na tento druh prací a doporučuji ji proto k obhajobě.

K rozpravě doporučuji problematiku převodu vlastnického práva; k této otázce se autor vyjadřuje na s. 36 an. Nabytí vlastnického práva k zakoupené věci lze považovat za věc velmi citlivou: ani Vídeňská úmluva OSN tuto otázku výslovně neřeší pro nedostatek zásadní shody jejich tvůrců. Z autorova výkladu se podává závěr, že nabytí od nevlastníka je i podle amerického práva možné, za předpokladu, že kupující je v dobré víře; lze tedy konstatovat, že jde o shodnou úpravu s úpravou kontinentální? Autor by se mohl podrobněji vyjádřit k rozdílu mezi obchodním a neobchodním prodejem se zřetelem k „faktické upřímnosti kupujícího“.

18.1.2012

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.